

Ordføreren (Udsig): Der er fra Udvalgets Side ikke noget Videre ved denne Leilighed at tilføie til det, der er fremført ved Sagens tidligere Behandling her i Thinget, og det er saa kort Tid siden, at denne Sag forrige Gang blev behandlet, at det virkelig er aldeles overflødig at gjentage, hvad der dengang blev sagt. Udvalget har ogsaa denne Gang som tidligere ved Sagens Overveelse deelt sig i to Dele. Fleertallet mener, at Hensynet til Statskassens Løb fordrer, at Pensionen sættes ned under det, som er foreslaaget af Regjeringen, hvorimod Mindretallet vedblivende er af den Mening, at Billighed i alle Maader meget taler for, at Pensionen for de to Paagældende bestemmes, som om de havde været pensionsberettigede. Der er i Forhandlingerne i Landsthinget intet nyt Moment fremkommet, uden det maaskee skulde være den Bemærkning, som fremkom om, at idetmindste den ene af disse Mænd i meget lang Tid har været i Statens Tjeneste og i over Halvdelen af denne Tid har tjent for overordentlig ringe Løn, saaledes at Billighed forsaavidt ogsaa synes at kunne tale i denne Mands Faveur. Mere troer jeg ikke, der ved denne Forhandling behøver at siges fra Udvalgets Side.

Søren Jørgensen: Da der ikke er fremkommet nogen nærmere Oplysning med Hensyn til dette Lovforslag ved dets Behandling i Landsthinget, troer Udvalgets Fleertal ikke, at man bør fravige den Afstemning, der fandt Sted, da Sagen sidst behandlede i dette Thing. Den Nedsættelse af Pensionssatserne, der da blev vedtagen, antager jeg er skeet med godt Overlag og med velberaad. Nu, og Nedsættelsen blev vedtagen med over $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer saavel ved 2den som ved 3die Behandling af denne Sag. Hvis vi nu vedtage det foreliggende Vædringsforslag, som er stillet af Fleertallet af Udvalget, er jeg desuden overbevist om, at vi ere i god Overeensstemmelse med, hvad saavel Regjeringen som Rigsdagen tidligere have anseet for at være rigtigt. Som Beviis for denne min Paastands Rigtighed skal jeg med den høitagtede Formands Tilladelse oplæse nogle saa

Pinier af en Motivering, som i 1857 blev givet af et Lovforslag, der gik ud paa at forhøie en Pension til affædiget Udskrivningschef, Captain Wulff. Den nævnte Udskrivningschef havde i sin Tid ansøgt om at blive fritaget for sit Embede og med det Samme om at faae sin Pension beregnet efter Pensionsloven, som om han havde været kongeligt ansat. Det Første, nemlig at give ham hans Afsted, troede Ministeriet at kunne gaae ind paa, men det Andet troede det ikke at kunne gaae ind paa. De saa Pinier, som jeg skal tillade mig at oplæse, lyde saaledes: „Derimod kunde Ministeriet ikke opfylde den anden Deel af Captain Wulffs Andragende, der gik ud paa, at der maatte forundes ham Pension som Udskrivningschef, idet han kun havde været konstitueret i denne Post, og der saaledes ikke tilkom ham nogen lovhjemlet Afgang til Pension. Man har imidlertid troet, at der kunde være Anledning til at søge ham bevirket nogen Forhøielse af den Pension, som han nu oppebærer.“ En lignende Motivering blev givet i Anledning af en anden Udskrivningschef, til hvem der ogsaa var forlangt Forhøielse, og som ligeledes var affædiget. Man vil altsaa heraf kunne see, at Regjeringen ikke dengang troede at kunne gaae ind paa at give disse Mænd Pension efter Pensionsloven, som om de havde været kongeligt ansatte, men derimod mente den, at den kun kunde give dem Forhøielse i den Pension, der kunde tilkomme dem. Hvad er det nu i Virkeligheden, Folkethinget har gjort? Det er accurat det Samme, thi ogsaa vi have vedtaget en Forhøielse af de 2 affædigede Embedsmænds Pensioner. Man vil altsaa heraf kunne see, at Folkethinget er i god Samklang med, hvad det tidligere har anseet for at være rigtigt, og det har derfor forundret mig meget, at den høitagtede Minister har fundet det rigtigt at stille Vædringsforslag til denne Lov i Landsthinget. Havde det været Landsthinget selv, der havde gjort det, havde det været en anden Sag, thi vi vide omtrent, hvorledes det staaer i den Slags Sager, men at den høitagtede Minister har fundet det rigtigt at stille Vædringsforslag til en Forhøielse efter den Afstemning, der sidst fandt Sted i Folkethinget, havde Fleertallet af Udvalget ikke troet. Da